

Neděle 23.6.2013 – Sbor Církve bratrské v Praze 3

Fp 2,12-16 „Slovo na cestu“

Všichni to asi znáte. Je všední den ráno a děti odcházejí do školy. Co jim maminka nebo tatínek asi řeknou na cestu? „*Tak dávej ve škole pozor. A ne, abys tam zlobil! S nikým se neper, neodmlouvej paní učitelce, nehádej se.*“ Takové a jiné rady udílejí rodiče svým dětem před odchodem do školy. Hodně podobné je to v situaci, kdy děti odjíždějí na prázdniny k babičce anebo na letní tábor. Pomáhají takové rodičovské rady? Vzpomenou si děti v tu pravou chvíli na to, co slyšely před odchodem z domu? A jak je to s námi dospělými? Potřebujeme nějaké rady do života anebo už víme, jak se máme chovat, a nepotřebujeme, aby nás někdo poučoval!?

1. Křesťanský život, jak má být

Dnes jsme ukončili školní rok s našimi dětmi. Období letních prázdnin je pro většinu z nás obdobím dovolených, kdy jsme na cestách a mimo domov. Během léta se nevidíme tak často jako během školního roku, nebudeme ani v neděli v našem shromáždění. Proto si myslím, že náš biblický text se hodí jako takové „slovo na cestu“ pro všechny.

Apoštol Pavel je ve vězení v Římě a nemůže ke křesťanům v makedonském městě promlouvat přímo z kazatelny. Proto jim posílá dopis a v něm je povzbuzuje a vyučuje. Je to moc užitečné, co křesťané od Pavla slyší. Je to laskavé slovo plné naděje. Sv. Pavel o těch křesťanech říká, že „byli vždycky poslušní“. Není to nějaká lichotka, kterou by se potřeboval Pavel věřícím zalíbit. Tak to apoštol vidí a tak to je. Je to velký dar a hotový zázrak, když se dospělí lidé, kteří měli svůj život, své názory a návyky, úplně změní! Možná má Pavel na mysli Lydii, obchodnici s purpurem, anebo ředitele věznice, který uvěřil v Krista s celou svou rodinou. Co všechno se u nich muselo změnit! A jediným důvodem jejich změny je to, že uvěřili v Ježíše Krista a dovolili Mu, aby se stal Pánem jejich života. Podle Pavla se ta změna projevila v tom, že noví křesťané začali *poslouchat Ježíše*. Už se neohlíželi tolik na to, co vyhovuje jim, ale začali se ptát, co se líbí Ježíši a co je podle Něho správné a dobré.

O křesťanech ve Filipech se Pavel vyjadřuje moc hezky: „*Moji milí, jako jste vždycky byli poslušní – v mé přítomnosti, tak buďte ještě poslušnější, když s vámi nejsem!*“ – Něco na tom je: když se dítě nebo dospělý naučí jednou poslouchat, pak už s tím nemá problémy, i když se dostane do jiné situace. Ovšem když se člověk nenaučí poslouchat v dětství, pak to nebude umět ani ve škole ani později v dospělosti. Věřící ve Filipech se *poslouchat* naučili a teď jde o to, aby poslouchat *nepřestali*. - Určitě víme, na co apoštol myslí. Když jsou děti s rodiči, jsou pod dohledem a snaží se chovat slušně. Ale když zůstanou doma samy, tak to z toho může být pěkný „cirkus“. Tak nějak to „funguje“. Dospělí se někdy chovají podobně: když je v práci šéf, tak se snaží, když je šéf pryč, tak produktivita práce dost často klesá. V tomto ohledu se Pavel o křesťany ve Filipech nebojí. Nemá strach, že by bez něho přestali Pána poslouchat.

2. Tajemství nového života s Kristem

Na jednu stranu Pavel křesťany povzbuzuje, aby žili opravdově podle své víry. „*S bázní a chvěním uvádějte ve skutek své spásení*“. Co to znamená? Pro svou spásu nemůže člověk udělat vůbec nic. Všechno důležité se už stalo v díle Ježíše Krista: v tom, že za nás zemřel a že vstal z mrtvých. Dar spásy přijímáme vírou a zdarma. Ale co křesťan naopak dělat může a má,

je, že svými postoji a jednáním ukazuje na to, že je opravdu zachráněným, osvobozeným a novým člověkem. Už nežije, jak se mu zachce a jak ho napadne, už není ve vleku různých závislostí. V jeho životě je vidět řád, jeho život má „hlavu a patu“. Tento řád a ten pravý smysl dává křesťanovu životu osobní vztah k Pánu Ježíši, důvěra v Jeho lásku a dobrotu, spoléhání na Ježíšovy dobré rady, jak je najdeme v evangeliu. Pavel o tom mluví jako o „poslušnosti“. Povzbuzuje křesťany, *aby byli tím, čím se stali*. - Ale kromě toho apoštol vysvětluje, že za tím vším křesťanovým snažením a novým životem je Bůh. *„Je to Bůh, který ve vás působí.“* A co působí? *„Že chcete a činíte, co se mu líbí.“* Možná to někoho překvapí, ale obojí je pravda: Pán Bůh se nás dotýká a přitahuje nás k víře a my se pak snažíme žít jako Boží děti. Navíc Pán Bůh svým Duchem a svou milostí působí i to správné chtění. A On to je, *„který ve vás začal dobré dílo, dovede je až do dne Ježíše Krista“*. (1,6) - Je to pro náš život velkou pomocí, když se naučíme žít s vědomím, že všechno, co máme, je darem od Boha. Milost, spása, odpuštění, nový život - to jsou vzácné Boží dary. Nemůžeme si je nikdo zasloužit, ale každý z nás je může přijmout. - Je v tom velká úleva a vysvobození od vnitřních tlaků a vnějších nároků, když svůj život s Kristem přijímáme jako MILOST a DAR. *Všechno záleží na Pánu Ježíši! Můj život je v Jeho rukou! Na Něho se mohu spoléhat a od Něho čekat pomoc!* Na to můžeme odpovědět jen jedním způsobem: vděčností, oslavou Boží lásky. A pak ještě tím, že z vděčnosti Bohu posloucháme Jeho rady a prosíme: *„Pane, Ty to při mně vypůsob, abych celým srdcem miloval Tebe a miloval své blízké i bližní! Dej mi pokoru a pomoz odpustit. Dej mi odvahu a pomoz o Tobě vyprávět.“* Zkusme to tak, milí přátelé!

3. Křesťané jako hvězdy

Boží nekonečná milost, Boží láska a Boží odpuštění mají velkou sílu a mohou vypůsobit v lidském životě opravdové divy. Mění od základu lidské srdce, motivují křesťana k lásce a dokážou ho pohnout k tomu, aby druhým odpouštěl a pomáhal. Lidé okolo si toho všímají a se zájmem to pozorují. Není to vůbec jednoduché „neuhnout“ z Boží cesty, necouvnut a ustát různé životní situace, když *„žijeme uprostřed pokřiveného a zvráceného pokolení“*. (3,15) Zrovna v posledních dnech to máme znovu před očima, v jakém světě žijeme. Když vidíme, jak lidé na odpovědných místech prosazují vlastní zájmy, obcházejí zákony, podvádějí, kradou a lžou, je nám z toho špatně. - Boží slovo nám ovšem jasně říká, že se nemáme nechat odradit bezbožným životem jiných, ale máme jako křesťané naopak *„svítit jako hvězdy“*. Když se dnes o někom řekne, že je „hvězda“, tak se tím myslí, že je v něčem nejlepší, že vyniká, že ho ostatní obdivují. Apoštol Pavel tento význam kdysi ještě neznal. On myslel na ten základní význam: hvězda svítí, hvězda je na obloze vidět. Máme svítit jako hvězdy, podle kterých je možné se v noci orientovat. - Je to známý biblický obraz. Pán Ježíš to říká ve svém Kázání na hoře podobně: *„Tak ať svítí vaše světlo před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích.“* (Mt 5,16) - To je výzva pro všechny křesťany. Pán Ježíš si přeje, abychom byli mezi lidmi vidět. Aby nás lidé identifikovali podle toho, že jsme jiní, že se máme mezi sebou rádi, ale také, že nám nejsou lhostejní ani jiní lidé. Na našem životě má být vidět, že se držíme něčeho pevného a jistého, když věříme v Krista, že víme, co má opravdu cenu a smysl, pro co stojí žít. V tom mohou lidé okolo nás zahlédnout pro sebe „světlo“, když uvidí, že jsme lidmi naděje, že máme v srdci Boží pokoj a že máme v srdci lásku. Přeji vám všem Boží ochranu pro čas dovolených a prázdnin. Taky nám všem přeji, abychom neztratili ani na chvíli spojení se zdrojem pravého světla, Ježíšem Kristem, bez kterého bychom svítit nedokázali. Pán Ježíš pověděl: *„Já jsem světlo světa. Kdo mě následuje, nebude chodit ve tmě, ale bude mít světlo života.“* (J 8,12) A nezapomeňme, že žijeme z Boží lásky a milosti, a radujme se z toho.

Bronislav Kaleta